

Історія Оксани Боторчук

Юрій Лисенко

«Пульс»

Автори сценарію Ярослав Войцешек, Максим Черниш

Режисер Сергій Чеботаренко

Оператор Юрій Король

Композитор Євген Філатов

В ролях: Наталя Бабенко, Станіслав Боклан,

Вікторія Левченко, Наталя Доля, Олександр Кобзар

Студія Kinorob

Наталя Бабенко у фільмі «Пульс». Режисер Сергій Чеботаренко. Україна. Студія Kinorob.

Історію Оксани Боторчук глядачі мали побачити на великих екранах ще минулого року, проте через пандемію реліз довелося відкласти. Але вийшло на краще, бо цього річна прем'єра приурочена до літніх Олімпійських та Паралімпійських ігор – саме вони відіграють важливу роль у житті головної героїні.

Юна українська легкоатлетка живе в маленькому містечку і мріє потрапити на Олімпійські ігри. Її спортивна кар'єра лише починається, і вона вже демонструє хороші результати. Але внаслідок автомобільної аварії дівчина зазнає важких травм, майже втрачає зір. Здається, що тепер Оксана немає шансів не тільки на омріяні Олімпійські ігри, а й на нормальне життя. Проте, вона не збирається здаватися та прагне довести, що на шляху до мрії всі перешкоди можна здолати.

«Пульс» – спортивна драма незалежного українського кіно про неймовірну історію Оксани Боторчук. Але не варто забувати про такі спортивні фільми, як «Іван Сила» (2013) Віктора Андрієнка та «Правило бою» (2017) Олексія Шапарева, хоча обидві мали дещо іншу форму кінооповіді. «Пульс» – це реальна історія про нелегку долю паралімпійської чемпіонки Оксани Боторчук.

Для фільму створили понад 550 комплектів костюмів, 250 з яких, створені в похмурих тонах зі старомодним взуттям та аксесуарами, використали для сцен у провінції. А інші 300 знадобилися для чемпіонату України, чемпіонату світу в Нідерландах та Олімпійських ігор у Китаї, зйомки яких відбувалися у Києві. За сюжетом героїня багато бігала, тож знімали аж на 10 стадіонах. Та найскладніше було на НСК «Олімпійський», який за допомогою комп'ютерної графіки переробили у стадіон «The Bird Nest» у Пекіні.

Це перший випадок в українському кіно, коли акторці дали можливість змінитися для ролі. Для достатнього рівня фізичної підготовки Наталя Бабенко займалася бігом 5–6 разів на тиждень по дві-три години, тренувалася з професіоналами пів року. Також для більшої правдивості знімальну групу консультувала сама Оксана. Вона брала участь у написанні сценарію та допомагала максималь-

но точно відтворити реальні тренування професійних спортсменів, розповідала про нюанси, пов'язані з моторикою та поведінкою людини, яка частково втратила зір. Тож на біговій доріжці Наталя Бабенко виглядає досить упевнено, ніби це її стихія.

Напруження відчувається в моменти, коли героїня готується до забігу, й цьому сприяє музичний супровід композитора Євгена Філатова. До саундтреку входить «Той день» Злати Огневич, пісня «Океану Ельзи» та композиції ін. гуртів.

Але деякі сцени (зокрема, сімейні) не стали рівноцінними в художній композиції твору. Найбільш цікавими та переконливими є сцени з тренером, якого втілює Станіслав Боклан. Він виховує в головної героїні фізичну витривалість, розкриваючи її потенціал. Їхня співпраця викликає повагу.

Варто відзначити і візуальну складову, яка завдячує експериментам оператора-постановника Юрія Короля. Він передає те, як після аварії головна героїня бачить навколишній світ. Завдяки його експериментам – статичний або рухомий зйомці, цікавим ракурсам, роботі фокуспулера – отримано чудовий візуальний ряд.

Отож маємо чудову мотиваційну історію, яка показує, що проблеми не стануть перешкодою до бажаної мети. Саме таких історій, про таких людей має ставати більше, щоб про них міг би дізнатися увесь світ, – зазначив Сергій Чеботаренко в інтерв'ю для «5-го каналу».

Для режисера – це дебют в повному метрі. Досі він знімав рекламні ролики. А нині працює над розробкою байопіку про відомого авіаконструктора Ігоря Сікорського. «Пульс» уже встиг отримати нагороди на фестивалях: «Flathead lake International Cinemafest (FLIC)» у США («найкращий фільм» та «найкращий режисер»), «Jury Award» від «Nice International Film Festival» у Франції, узяв участь в позаконкурсній програмі Київського МКФ «Молодість», а також у МКФ у Річмонді (США) та Санто-ріні (Греція). До речі, фільм випустили ще й у форматах для глухих та сліпих людей.